

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

17. Citharœdus: Ex Apul. lib. 2. Florid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

Confer cum ista descriptionem Luciani, quae habet aduersus indoctum.

CITHAROEDVS.

Apuleius, lib. 2. florid.

Descriptio XVII.

Adolescens est visenda pulchritudine, crini-
bus, fronte parili, separata, per malas reu-
sus: ponè autem, coma prolixior interlucen-
tem ceruicem scapularum finibus obumbrat:
Ceruix succi plena, malæ vberes, genæ ter-
tes, ac modico mento iaculantur, eique prot-
sus citharæ dicus status, deam conspicens, ca-
nenti similis. tunica picturam variegatam
decoris ad pedes deictus, ipso Græcanico
cingulo, chlamyde velat utrumque brachium,
adulque articulos palmarum. Cætera decoris
instrumentis dependent, cirhara baltheo cæ-
lata, apta structim sustinetur: manus eius teæ-
ra procerculè laua distantibus digitis neruos
moltur; dextra psallente gestu, pulsabulum
citharæ admovet, seu parata percutere, cum
nox in cantico interqueuit: interim canticum
viderur ore tereti, & semihiantibus in con-
su labellis eliquare.

MARSYAS.

Ex codem Apuleio.

Descriptio XVIII.

Eo genitus Marsyas, cum in artificio pa-
tristaret tibicinij, Phryx cætera, & barba-
rus, yultu ferino trux, hispidus, illaribar-
bus, spinis, & pilis obsitus: ferrur (prol u-
fas) cum Apolline certauisse, tarpis cum de-
coro, agrestis cum erudiro, bellua cum Deo;
Musæ cum Minerua, dissimulamenti gratia,
Iudices astitere, ad deridendam scilicet mon-
stri illius barbariem, nec minus ad stolidita-
tem illius puniendam: sed Marfyas, quod
stultitiae maximum specimen est, non intelli-
gens se deridiculo haberi, priusquam ribias
occiperet inflare, prius de se, & Apolline que-
dam deliramenta barbaræ efficiunt, laudans
se, quod erat, & coma relictus, & barba
squallidus, & pectore hirsutus, & arte
tibicen, & fortuna e-
genus.

MEMNON.

Philostratus, in Memnone.

Descriptio XIX.

Σκόπει γάρ οὗτος μὲν καὶ τὰ γῆς δι-
ληφέται, τείλει γάρ Αἰγύπτιοι μὲν ἐκτείνε-
ται, εὐθίσκει, ταῖς πηγαῖς δὲ αὐτὸν θεός εἴρε-
ται, οὐδὲ οὐδὲ πολολόγειρ· ὅτα τὸν θεόν
τοις χριὰς ἀλικίαν τῷ κτείνειν. οὐδὲ δινέθανα
φέρεις τὸν μέμνονα. τὸ γάρ ἀκράτειον τοῦ οὐρανοῦ με-
λλει οὐσοράγει τὸ ἀνθεῖον.

Etenim aduerte, quantus humi iaceat,
quantaque cincinnorum spica, quos, puto,
Nilo nutriebat, Nilienim ostia, AEgyptij,
fontes, AEthiopes habent: aspice quantum
species ipsa roboris, oculis etiam extinctis
preferat: aspice præterea lanuginem, quam
intersectoris ætari congruat, ne nigrum
quidem dices, Memnona: nam quæ ipsi in-
est sincera nigredo, floris nescio quid pra-
fert.

MELEAGER VENATOR.

Philostratus in Meleagro.

Descriptio XX.

Φερεῖ δὲ, καὶ τὰ περιάντον εἶπωμεν. το-
φος μὲν ἐρεβίας, καὶ πάντη σφριγῶν.

A Gedum, etiam quæ ad ipsum spectant,
commemoremus: Callosus est, ac rigi-
dus